

**KAMMARRÄTTEN
I JÖNKÖPING**
Avdelning 2

DOM

2011-04-28

Meddelad i Jönköping

KONKURRENSVERKET	
2011-04-29	
Avd	
Dnr	
Doss	Aktbil

KLAGANDE

Provita AB, 556600-1029
Vanåsgatan 60
216 20 Malmö

Ombud: Advokaten Carl Bokwall och jur. kand. Amir Mohseni
Box 1670
111 96 Stockholm

MOTPART

4:e Storstadsregionens Kommunalförbund, 222000-2527
Upphandlingscenter
Klostergatan 37 B
581 81 Linköping

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Linköpings dom den 19 november 2010 i mål nr 8070-10, se bilaga A

SAKEN

Överprövning enligt lagen (2007:1091) om offentlig upphandling (LOU)

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

1. Kammarrätten bifaller överklagandet och beslutar att upphandlingen ska göras om.
2. Kammarrättens interimistiska beslut den 29 november 2010 upphör härmed att gälla.

 Klaganden/ombudet Motparten/ombudet Skatteverket Länsstyrelsen Förvaltningsrätten Allmänna ombudet*Konkurrens-
verket* För kännedom För verkställighet För delgivning

Dok.Id 100685

Postadress
Box 2203
550 02 Jönköping

Besöksadress
Slottskatan 5

Telefon
036-15 65 00 (vx)
E-post: kammarrattenijonkoping@dom.se
www.kammarrattenijonkoping.domstol.se

Telefax
036-16 19 68

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:00

YRKANDEN M.M.

Provita AB yrkar att upphandlingen ska göras om och anför i huvudsak följande. 4:e Storstadsregionens Kommunalförbunds (kommunalförbundet) obligatoriska krav att behandlingen inte får vara lokaliserad längre bort än 20 mil fågelvägen ("20-milskravet") strider mot proportionalitetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen och dämed mot 1 kap. 9 § LOU. Kravet innebär dessutom att upphandlingen inte har anpassats med hänsyn till marknadens struktur vilket påverkat konkurrensen negativt i strid med artikel 32 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggnadsentreprenader, varor och tjänster (direktivet). Närhetsprincipen i socialtjänstlagen (2001:453), SoL, innebär inte en geografisk begränsning av vårdens lokalisering. 20-milskravet, som otillbörligt gynnar lokala företag, är varken nödvändigt eller ändamålsenligt bl.a. då upphandlingen avser behandling av vuxna och att närhet mäts fågelvägen. Det är under alla förhållanden inte motiverat att ha ett obligatoriskt 20-milskrav. Av 6 kap. 1 § SoL följer att vården bör utformas så att den främjar samhörighet med anhöriga osv. Lagen stadgar inget om var vården ska bedrivas geografiskt i förhållande till vårdtagarens hem. Hur vården bäst utformas så att den främjar den enskildes samhörighet med anhöriga m.m. varierar mellan olika patienter och regleras inte i lagen. Det finns andra sätt än geografisk närhet för att främja samhörighet med anhöriga och kontakt med hemmiljön. Ibland kan en god vård dessutom förutsätta ett geografiskt avstånd från hemmet. – Även om närhetsprincipen skulle begränsas till att avse geografisk närhet står tillämpningen i strid med proportionalitetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen. Geografiska begränsningar i nationell lagstiftning har inte företräde framför upphandlingslagstiftningen, jfr EU-domstolens domar i mål nr C-21/88, C-234/89 och förenade målen C-20/01 och C-28/01 samt Kammarrättens i Göteborg beslut den 12 november 2010 i mål 784-10. Närhetsprincipen berättigar inte automatiskt avsteg från LOU:s grundläggande principer. Att behandlingshemmet inte uppfyller 20-milskravet

innebär inte att det inte kan erbjuda en god vård. Därtill framstår kravet som godtyckligt och kommunalförbundet har inte heller kunnat förklara varför just 20 mil valts som stupstock. Det finns inget rationellt egenvärde i att vård bedrivs geografiskt nära hemmet utan det är rimligtvis närhet i form av restid som kommunalförbundet vill uppnå. Utformningen av kravet kan därför ifrågasättas. 20-milskravet innebär att de närliggande behandlingshemmen gynnas i förhållande till andra behandlingshem. Något objektiva skäl till varför dessa ska gynnas har inte framförts. Det var 56 leverantörer som lämnade anbud. Av dessa var det 18 leverantörer som uteslöts i anledning av 20-milskravet, dvs. drygt en tredjedel av marknadens aktörer har uteslutits från upphandlingen. Det är uppenbart att konkurrensen har påverkats negativt.

Kommunalförbundet motsätter sig att förvaltningsrättens dom ändras och tillägger, utöver vad som anförts i förvaltningsrätten, i huvudsak följande. Närhetsprincipen finns och den avser geografisk närhet, se t.ex. betänkandet Samordnad och tydlig tillsyn av socialtjänsten SOU 2007:82. Även principerna om helhetssyn och kontinuitet är av intresse. Endast i undantagsfall bör det vara möjligt att bortse från närhetsprincipen. Eftersom kommunerna måste kunna följa lagens krav måste de i en upphandling av nu aktuellt slag få ställa krav på geografisk närhet. En noggrann avvägning har gjorts för att säkerställa att 20-milskravet inte är onödigt begränsande. Om personer med missbruk placeras över stora geografiska avstånd försvåras möjligheterna för kommunerna att uppfylla kontinuitetsprincipen. Syftet med LOU kan inte vara att begränsa kommunerna med följderna att kostnaderna ökar. En närhet till hemmiljön är vidare en förutsättning för kontinuitet i vårdkedjan. Barn till missbrukare är redan utsatta och deras bästa måste också beaktas vid placering av föräldern så att de kan hålla kontakten. Att utvärdera fågelvägen är möjligt och det är tydligt för anbudsgivarna. Det är i princip omöjligt att objektiva utvärdera restid med hänsyn till alla olika rese-möjligheter. Upphandlingen avser en B-tjänst och kan inte strida mot EU-direktivet.

Provita anför härefter bl.a. följande. Det är kommunalförbundets tolkning och tillämpning av närhetsprincipen som strider mot LOU. Upphandlingen avser ramavtal och det hade varit förhållandevis enkelt för kommunalförbundet att anpassa upphandlingen så att behov av behandling nära hemmet hade kunnat säkerställas i de fall detta kan anses särskilt motiverat i det enskilda fallet. 20-milskravet är inte knutet till kontinuitet avseende personal eller team utan avser endast geografisk placering. Kravet i sig innebär inte att syftet med kontinuitet uppnås. Det är inte nödvändigt eller ändamålsenligt för att uppnå besparingar. Detta framgår tydligt då kravet tillåter behandlingshem på Gotland men inte i Göteborg eller Skåne. Behandling i HVB-hem är en avgränsad del av vårdkedjan. Förhållandet till andra aktörer i vårdkedjan påverkas inte av behandlingshemmets lokalisering. Kontakter tas normalt via e-post, telefon m.m. Upphandlingen avser relativt korta behandlingsprogram för vuxna. Barn till missbrukarna får endast besöka föräldern efter särskilda förberedelser. De grundläggande principerna i 1 kap. 9 § LOU ska tillämpas även vid upphandlingar enligt 15 kap. LOU. Bestämmelserna om ramavtal i 5 kap. LOU är även tillämpliga vid upphandling av B-tjänster. Det rationella egenvärdet i närhetsprincipen är att anhöriga ska kunna besöka behandlingshemmet och att socialtjänsten kan hålla kontakten. En geografisk närhet som samtidigt inte medför närhet i form av restid är inte en lämplig eller ändamålsenlig åtgärd för att uppnå det eftersträvade syftet. En upphandlande myndighet får inte använda ramavtal på ett sådant sätt att konkurrensen förhindras, begränsas eller snedvrids. Enligt förarbetsuttalanden (prop. 2006/07:128 s. 172 f. och 333) innebär detta att ramavtalets faktiska effekter inte får begränsa konkurrensen och detta får inte heller vara den upphandlande myndighetens intention. Detta krav medför en skyldighet för upphandlande myndigheter att anpassa ramavtalsupphandlingar med hänsyn till marknadens struktur samt att myndigheten inför upphandlingen har gjort en ordentlig förstudie av marknaden och dess konkurrensförhållanden. Kommunalförbundet har inte presenterat något som helst underlag till stöd för att marknadens

struktur undersökts och att 20-milskravet inte skadar konkurrensen eller att 20-milskravet skulle väga tyngre än en konkurrensskada.

Kammarrätten har den 29 november 2010 beslutat att nu aktuell upphandling inte får avslutas innan något annat har beslutats av kammarrätten.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Proportionalitetsprincipen innebär att den upphandlande myndigheten inte får ställa större krav på leverantören eller leveransen än som behövs och vad som får anses vara ändamålsenligt för den aktuella upphandlingen. Kraven ska således ha ett naturligt samband med och stå i proportion till det behov som ska täckas.

Av EG-domstolens praxis rörande proportionalitetsprincipen framgår att en bedömning ska göras i tre steg. För det första ska en bedömning göras om åtgärden är en lämplig och effektiv åtgärd för att uppnå det eftersträvade syftet. För det andra ska en bedömning göras om åtgärden är nödvändig för att uppnå det eftersträvade syftet, såtillvida att det inte finns något mindre ingripande alternativ. För det tredje ska bedömas om den negativa effekten som åtgärden får är oproportionerlig eller överdriven jämfört med det eftersträvade syftet.

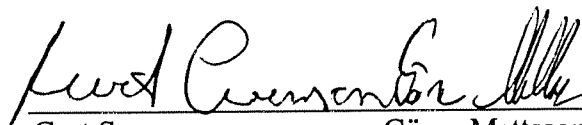
Kammarrätten gör följande bedömning.

Kommunalförbundet har uppgett att 20-milskravet ställts upp för att tillgodose socialtjänstlagens krav på att vården bör utformas så att den främjar den enskildes samhörighet med anhöriga och andra närstående samt kontakt med hemmiljön (närhetsprincipen). Kravet framgår av förfrågningsunderlaget under rubriken Tillgänglighet i avsnitten 4.4 och 9.3.

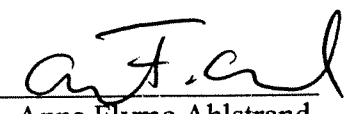
Även om närhetsprincipen i sig skulle vara förenlig med de grundläggande principerna i 1 kap. 9 § LOU bör det som är avgörande rimligen vara hur lättillgängligt behandlingshemmet är i förhållande till hemorten. Fågelvägen förefaller i detta avseende vara av begränsat intresse, vilket bl.a. illustreras av att ett behandlingshem på Gotland uppfyller kravet på närhet medan ett behandlingshem strax utanför en radie om 20 mil men med goda kommunikationer inte uppfyller kravet. Mot bakgrund härav finner kammarrätten att kommunalförbundets 20-milskrav inte framstår som ett lämpligt och effektivt sätt att uppnå det eftersträvade syftet – att främja den enskildes samhörighet med anhöriga och andra närstående samt kontakt med hemmiljön, varför kravet strider mot proportionalitetsprincipen i 1 kap. 9 § LOU. Därutöver kan tilläggas att även om 20-milskravet hade varit ett lämpligt och effektivt sätt att uppnå det eftersträvade syftet torde det enligt kammarrättens mening ha kunnat uppnås med ett mindre ingripande alternativ i ett senare led i upphandlingen.

På grund av åsidosättandet av proportionalitetsprincipen har Provita AB lidit skada. Eftersom bristerna hänför sig till förfrågningsunderlaget och därmed kan ha påverkat det konkurrensuppsökande skedet, är rättelse inte en tillräcklig åtgärd. Överklagandet ska därför bifallas på så sätt att upphandlingen ska göras om.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 9).

Gert Svenson

Göran Mattsson
skiljaktig, se
nästa sida

Anna Flyme Ahlstrand
referent

Göran Mattssons skiljaktiga mening.

Kommunernas skyldigheter inom socialtjänstområdet regleras i socialtjänstlagen (2001:453), SoL. I 6 kap. 1 § tredje stycket SoL finns följande allmänna bestämmelse om vård utanför det egna hemmet. Vården bör utformas så att den främjar den enskildes samhörighet med anhöriga och andra närstående samt kontakt med hemmiljön. I förarbetena till bestämmelsen (prop. 1979/80: 1 Del A s. 215) anfördes att närhetsprincipen innebär vid vård utom det egna hemmet att denna ska förläggas så nära hemmiljön som möjligt.

De nu aktuella kommunerna har således en laglig skyldighet att försöka förlägga vård så geografiskt nära vårdtagarens hem som möjligt. Såvitt framkommit har man försökt efterkomma detta genom att ange en 20-milagräns fågelvägen för var den aktuella vården ska ges.

Det kan alltid diskuteras vad som är det mest lämpliga sättet för att åstadkomma ett resultat. Kommunalförbundet har valt att sätta ett kvalificeringskrav vid en lätt utvärderingsbar gräns. Eftersom det är fråga om en kvalitet (närhet) som till sitt syfte inte är av ekonomisk art framstår ett sådant val som naturligt, jfr EU-domstolens dom i mål C-532/06, Lianakis. Att istället försöka utforma ett kriterium för tilldelning skulle också medföra problem vad gäller exempelvis färdväg och färdväg som beräkningen skulle avse.

Enligt min mening måste det i grunden vara den upphandlande myndigheten som bestämmer vad den vill upphandla. Proportionalitetsprincipen måste behandlas med den utgångspunkten. Mot bakgrund av att det i förevarande fall är fråga om den svårbestämbara kvaliteten närhet som eftersträvas bör kommunalförbundets utformning av förfrågningsunderlaget godtas med de fördelar och nackdelar som det har, jfr härvid RÅ 2002 ref. 50. Enligt min mening bör således överklagandet avslås.

SÖKANDE

Provita AB, 556600-1029
Vanåsgatan 60
216 20 Malmö

MOTPART

4:e Storstadsregionens kommunalförbund, 222000-2527
c/o Linköpings kommun, Stadshuset
581 81 Linköping

SAKEN

Överprövning enligt lagen (2007:1091) om offentlig upphandling, LOU

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår Provita AB:s ansökan.

BAKGRUND OCH YRKANDEN M.M.

Fjärde storstadsregionens kommunalförbund (Upphandlingscenter) genomför en upphandling avseende HVB-tjänster, behandlingshem, för vuxna personer från 18 år med missbruks- eller beroendeproblem, dnr UH-10-43. Upphandlingen har genomförts genom ett förenklat förfarande.

Upphandlingscenter har den 23 september 2010 fatta tilldelningsbeslut där annan leverantör än Provita AB har antagits.

Provita AB (bolaget) ansöker om överprövning och yrkar att upphandlingen ska göras om.

Upphandlingscenter motsätter sig ingripande enligt LOU

SKÄLEN FÖR FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Lagtext m.m.

Av 1 kap. 9 § LOU framgår att upphandlande myndigheter ska behandla leverantörer på ett likvärdigt och icke-diskriminerande sätt samt genomföra upphandlingar på ett öppet sätt. Vid upphandlingar ska vidare principerna om ömsesidigt erkännande och proportionalitet iakttas.

I 16 kap. 2 § LOU stadgas att om den upphandlande myndigheten har brutit mot de grundläggande principerna i 1 kap. 9 § eller någon annan bestämmelse i denna lag och detta har medfört att leverantören lidit eller kan komma att lida skada, ska rätten besluta att upphandlingen ska göras om eller att den får avslutas först sedan rättelse gjorts.

Relevanta avsnitt i förfrågningsunderlaget

I *Avtalsförlaga* punkt 9.3 Tillgänglighet, framgår bl.a. följande. För att underlätta ett bra samarbete med nätverket i den enskilde individens hemkommun ska Utföraren kunna erbjuda sina tjänster inom en radie av högst 20 mil från centrum i Norrköping alternativt centrum i Linköping.

I *Anbudsformulär*, avsnitt 4.0 Obligatoriska krav, punkt 4.4 Tillgänglighet, 4.4.1 Behandlingshem framgår bl.a. följande. Ange avstånd till behandlingshem från Norrköpings respektive Linköpings centrum. Med avstånd avses fågelvägen. Anbudsgivare som offererar grundbehandling ska vara beläget inom en radie av 20 mil, räknat från centrum i Norrköping alternativt från centrum i Linköping. – Anbudsgivare som är lokaliserade längre bort än 20 mil från antingen Norrköpings eller Linköpings centrum accepteras, under förutsättning att denne uppfyller milgränsen till antingen Norrköpings centrum eller Linköpings centrum.

Parternas argumentation

Bolaget anför bl.a. följande. I avtalsförlagan under avsnitt 9.3, Tillgänglighet, framgår att ”Utföraren ska kunna erbjuda sina tjänster inom en radie av högst 20 mil från centrum i Norrköping alternativt centrum i Linköping”. Bolagets behandlingshem ligger cirka 40 mil från Linköping och därmed ytterligare längre från Norrköping. Några behandlingsmässiga eller kostnadsmässiga skäl till att begränsa vårdgivare till närområdet finns inte. Bolagets uppdragsgivare kommer från hela landet och några geografiska begränsningar har inte villkorats tidigare i några upphandlingar. En geografisk avståndsbegränsning får endast villkoras om det finns synnerliga skäl, vilket inte föreligger i detta fall. Villkoret i avtalsförlagan är därför ogiltigt. Det bolag som har tilldelats avtalet gällande 12-stepsprogram är beläget 23 mil från Norrköping och 26 mil från Linköping. Anbudslämnarna har såle-

des behandlats olika, varför det är uppenbart att dessa inte bedömts på samma grunder.

Upphandlingscenter har i genmäle anfört följande. Av anbudsformulär avsnitt 4.4 samt avtalsförlagan avsnitt 9.3 framgår ett kvalificeringskrav avseende tillgänglighet. Anbudsgivare som offererar grundbehandling ska vara beläget inom en radie av 20 mil, räknat från centrum i Norrköping alternativt centrum i Linköping. En anbudsgivare som är lokaliserad längre bort än 20 mil från antingen Norrköping eller Linköping accepteras under förutsättning att denne uppfyller milgränsen till någon av orterna. Med avstånd menas fågelvägen. Under upphandlingens gång har det lämnats förtydliganden avseende kravet på tillgänglighet. Orsaken till att detta krav ställs är; närhetsprincipen, den enskilde klientens behov, en sammanhållen vårdkedja, anhörigstöd/kontakt samt samarbete, uppföljning. Kommunen har gjort ett noga övervägande och utifrån detta krävt att behandling ska kunna erbjudas den enskilde inom en radie av 20 mil från Norrköping eller Linköping. Det är inte avståndet till företagets säte som avses, varför alla företag har möjlighet att etablera en verksamhet inom det uppställda avståndskravet. Det har varit kommunens intention att tillgodose såväl klienternas, behandlingshemmens samt kommunernas intressen vid denna upphandling. Med anledning av att bolagets behandlingshem är beläget 40 mil från Linköping har anbudet förkastats med hänvisning till tillgänglighetskravet. Det bolag som har antagits är beläget 17 mil fågelvägen från Norrköping.

Bolaget anför följande. Upphandlingscenter menar att lokala förordningar gäller före LOU. Detta innebär att alla upphandlande enheter skulle kunna styra upphandlingen till vissa utvalda anbudsgivare. Samtliga kriterier som anges uppfylls även av behandlingshem som ligger utanför gränsen om 20 mil. Proportionalitetsprincipen gäller, kvalitet och pris ska alltid vara de parametrar som styr utvärderingen av anbud och inte var behandlings-

hemmen är belägna. Bolaget har sedan lång tid efterbehandling i Norrköping och anhöriga bor genom bolagets försorg i Malmö vid anhörigbehandling. Samarbete och uppföljning sker genom kontakter via e-post, genom rapporter och per telefon. Ett besök sker normalt per behandling från remit-tentens sida och det går att genomföra på en dag. Den sammanhållna vårdkedjan ges också genom bolagets försorg. Det framgår ingenstans av anbudsunderlaget att avståndet ska beräknas fågelvägen. Detta är en efterhandskonstruktion. Upphandlingscenter har genom att använda lokala tjänstemäns personliga uppfattningar och skriftliga önskemål om vad som är en bra behandling åsidosatt LOU samt Europaparlamentets och Rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004.

Upphandlingscenter anför följande. Kravet på tillgänglighet är inte hämtat från lokala förordningar. Kommunens krav på geografisk närhet baseras på 6 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453). Dessa principer är tvingande. Kravet kan inte anse oproportionerligt då det bygger på sådana principer som kommunerna måste efterleva för att uppfylla gällande lagstiftning. I anbudsformuläret under punkten 4.4.1 anges att med avstånd avses fågelvägen. Det är således inte fråga om någon efterhandskonstruktion.

Bolaget har i genmäle anfört följande. Ingenstans i socialtjänstlagen finns antytt att ett geografiskt avstånd skulle försämra vården, minska anhörigas möjlighet till kontakt eller komplicera kontakt med hemmiljön. Enligt 5 kap. 9 § socialtjänstlagen ska behandlingen utformas i samförstånd med missbrukaren, varvid individens önskemål om placering ska kunna uppfyllas. Risken att man väljer bort de bästa behandlingsenheterna på grund av geografiskt avstånd är uppenbar.

Av handlingarna i målet framgår bl.a. följande. Bolaget har förkastats på den grunden att det inte uppfyller kravet på tillgänglighet då verksamheten

utförs längre bort än 20 mil från centrum i Norrköping alternativt centrum i Linköping.

Förvaltningsrätten gör följande bedömning.

En upphandlande myndighet har betydande utrymme för skönsmässiga bedömningar i fråga om vilka krav och kriterier den vill ange i förfrågningsunderlaget som grund för sitt beslut att tilldela ett kontrakt. Förutsättningen är att kraven är proportionella och har anknytning till det som ska upphandlas samt att de inte är diskriminerande. Vid utvärderingen av anbuderna får den upphandlande myndigheten därefter inte ändra eller frånfalla uppställda krav eftersom ett sådant förfarande skulle bryta mot likabehandlingsprincipen och principen om transparens. Ett anbud som inte uppfyller förfrågningsunderlagets obligatoriska krav, s.k. skall-krav, ska följaktligen inte beaktas vid utvärderingen.

Bolaget har anfört att det uppställda kravet på att anbudsgivare som offererar grundbehandlig ska vara beläget inom en radie av 20 mil, räknat från centrum i Norrköping alternativt centrum i Linköping, innebär en geografisk begränsning som inte är tillåten om det inte finns synnerliga skäl, vilket det i förevarande fall inte finns.

Förevarande upphandling avser HVB-tjänster, behandlingshem, för vuxna personer från 18 år med missbruks- eller beroendeproblem. Upphandlingscenter har därför att iaktta de lagar och föreskrifter som gäller inom detta område, däribland socialtjänstlagen. Beträffande 6 kap. 1 § socialtjänstlagen anges i doktrinen (Norström Carl m.fl., *Nya sociallagarna med kommentarer, lagar och författningar som de lyder den 1 januari 2005*, upplaga 18, år 2005) bl.a. följande. ”Det kan vara viktigt att behandlingen inte begränsas till klienten. Eftersom individens problem ofta är ett uttryck för svårigheter och brister i omgivningen bör insatserna ses i ett bredare per-

spektiv, och om möjligt utformas som t.ex. familjeterapi. Detta förutsätter givetvis att klienten inte avskiljs från sin ursprungliga miljö. *Närhetsprincipen* innebär vid vård utom det egna hemmet att denna skall förläggas så nära hemmiljön som möjligt. En lämplig begränsning är att placeringen görs inom den egna kommunen. Eftersom kommunernas storlek skiftar starkt kan närhet i geografisk mening få mycket olika innebörd. Den egna kommunen har dock i flera avseenden de bästa förutsättningarna att bistå den enskilde.”

Mot bakgrund av vad som anförts ovan finner förvaltningsrätten att det uppställda skall-kravet är ändamålsenligt för den aktuella upphandlingen. Det kan heller inte anses strida mot vare sig proportionalitetsprincipen eller likabehandlingsprincipen.

Bolaget har vidare anført att den anbudsgivare som har tilldelats avtalet gällande 12-stepsprogram är beläget 23 mil från Norrköping och 26 mil från Linköping, varför Upphandlingscenter har behandlat anbudslämnarna på olika sätt. Vidare uppger bolaget att det inte framgår av förfrågningsunderlaget att avståndet ska mätas fågelvägen.

Vad gäller avståndet konstaterar förvaltningsrätten att det under punkten 4.4.1 i anbudsförmuläret anges att med avstånd avses fågelvägen. Vidare framgår att den anbudsgivare som tilldelades kontraktet är beläget på ett avstånd som fågelvägen understiger 20 mil från centrum i Norrköping. Upphandlingscenter kan därför inte anses ha brutit mot likabehandlingsprincipen eller LOU i övrigt.

Mot bakgrund av det ovan anförda finner förvaltningsrätten att det inte finns tillräckliga skäl för att besluta om ingripande enligt 16 kap. 2 § LOU. Bolagets ansökan ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (Dv 3109/1d).

Sarah Svenblad
Sarah Svenblad

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten.*

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom tre veckor* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar-, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen fordras att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att talan prövas eller om det föreligger synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att grund för resning föreligger eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I mål om överprövning enligt lagen (2007:1091) om offentlig upphandling eller lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster får avtal slutas innan tiden för överklagande av rättens dom eller beslut har löpt ut. Vanligtvis får, då kammarrätten inte har fattat något interimistiskt beslut om att upphandlingen inte får avslutas, avtal slutas omedelbart. I de fall där kammarrätten har fattat ett interimistiskt beslut om att upphandlingen inte får avslutas, får avtal slutas när tio dagar har gått från det att rätten avgjort målet eller upphävt det interimistiska beslutet. Ett överklagande av rättens avgörande får inte prövas sedan avtal har slutits. Fullständig information finns i 16 kapitlet i de ovan angivna lagarna.

Skrivelsen med överklagande ska undertecknas av klaganden eller dennes ombud och inges i original samt innehålla;

1. den klagandes namn, personnummer/organisationsnummer, yrke, postadress och telefonnummer. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nå för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen härför
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.